

متن پرسش

سلام استاد عزیز و بزرگوار: من سالهاست که از مطالب و کتابهای شما تدریس می‌کنم و در خلال تدریسها از مطالب و صوتهای اساتید دیگری همچون آیت الله جوادی املی یزدان پناه و... استفاده می‌کنم. و ظاهر امر هم با جمعی که هستم اذعان می‌کنند که خیلی در نگاه آنها تاثیر داشته اما مدتیست که احساسی به من دست داده که باید به خودم بیشتر پردازم و از اینکه مطالب از درون من جوشش ندارد و فقط واسطه ای هستم مایلم کمی بیشتر به خودم پردازم و از جمع فاصله بگیرم. حتی دوستان رو ارجاع دادم به صوتهای شما و کلاسهای آنلاین شما. می‌خواستم بدونم نظر شما چیه؟ استاد واقعا از اینکه استادی که حضوری داشته باشم و در مسائلی که گیر می‌کنم کمک کند رو ندارم، رنج می‌برم. دیگه نمی‌خوام آزمون و خطا کنم. خیلی از سالهای عمرم به بیهودگی گذشته و الان هم احساس می‌کنم فقط حمال مطالبم که آن را انتقال می‌دهم. ممنون میشم راهنمایی فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این طور نیست. آری! برای حضور در تاریخی که مانند حضور در تاریخ گذشته نیست؛ برای روح و روان ما آن طور که لازم است، شناخته شده نمی‌باشد، و این امر ساده‌ای نیست. ولی به هر حال باید با همان حضوری که شروع کرده‌اید خود را ادامه دهید و با ارتباط با رفقا در همان مسیر معرفتی به لطف الهی خود را بیش از پیش تجربه کنید. موفق باشید